

Формування правової культури курсантів найбільш ефективно забезпечується у тих видах навчання і правового виховання, які найбільш наближені до складних ситуацій у їх майбутній професійній діяльності. Саме від міжособистісних відносин залежить формування свідомості курсанта, адже він повинен довільно керувати собою в емоційно-напружених ситуаціях міжособистісної взаємодії, це в подальшому матиме значне відображення в його діяльності. Також правова культура має можливість не тільки закріплювати сформовані в соціумі відносини, але й створювати нові зв'язки.

Отже, правова культура являє собою систематичний і цілеспрямований вплив на свідомість і культуру поведінки курсантів з метою створення у них почуття поваги до права і навичок дотримання нормативно-правових актів на основі відповідного світогляду в професійній діяльності.

Список використаних джерел

1. Статут Національної академії внутрішніх справ. URL: <https://www.naiu.kiev.ua/pravoustanovchi-dokumenti/zrazki-dokumentiv/statut-nacionalnoyi-akademiyi-vnutrishnih-sprav.pdf>.

2. Савчин М. В. Соціальна психологія : навч. посіб. Дрогобич : Відродження, 2000. 274 с.

3. Скакун О. Ф. Теорія держави і права: підручник (пер. з рос.) Харків : Консум, 2001. 656 с.

Красвський Олег Олегович,

здобувач ступеня вищої освіти
бакалавра навчально-наукового
інституту № 3 Національної академії
внутрішніх справ

Науковий керівник: професор кафедри
кримінології та кримінально-
виконавчого права Національної
академії внутрішніх справ, доктор
юридичних наук, професор *Мозоль С. А.*

ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ЯК ЗАСІБ ПРОТИДІЇ ЗБРОЙНІЙ АГРЕСІЇ

На сьогодні наша держава переживає найскладніший період за весь час її незалежності. Події які відбуваються на теренах нашої Батьківщини сьогодні, жорстокість та цинізм з якою вороги винищують наш народ шокує весь цивілізований

світ. Першопочатковою метою так званої «спецоперації» Російської Федерації на території України є «денацифікація» тобто знищення української самобутності, ідентичності та в цілому української нації. Саме тому аспекти національної свідомості кожного громадянина нашої країни є, як ніколи, актуальними та життєвонеобхідними зараз для подальшого майбутнього України, яке зараз в руках кожного українця.

Національна ідентичність, на думку сучасних вчених, насамперед полягає в ідентифікації членів певної спільноти як співгромадян. Національна свідомість – це усвідомлення громадянами себе членами єдиного громадянського суспільства, єдиної нації [1, с. 50]. Однією з головних ознак розвитку сучасного українського суспільства є пошук національної ідеї, яка б консолідувала прогресивні, творчі сили нашого соціуму. Враховуючи вищесказане можна із впевненістю зазначити що «національна свідомість» є досить складне та багатогранне поняття, а формування її, особливо в молодих здобувачах вищої освіти, потребує певного особливого підходу та методики, яка на даний час на жаль відсутня.

Особливе та важливе місце посідає формування національної свідомості в здобувачів освіти в закладах вищої освіти із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку майбутніх правоохоронців, військових, державних службовців [2, с. 12]. Саме цей контингент молодих людей є захисним стержнем нашої держави які зараз і в майбутньому завжди будуть на захисті нашої свободи та незалежності.

Отже, серед проблем, від розв'язання яких залежить здійснення національного відродження України, збереження її незалежності в такий час основне місце належить саме національній свідомості громадян. Це зумовлюється, насамперед, тим, що високий рівень національної свідомості пов'язаний не просто з теоретичним усвідомленням процесів національного відродження, а й з практичною готовністю людини до участі в розбудові незалежної держави та захисті її від зазіхань ворогів.

Список використаних джерел

1. Мартинюк І. В. Національне виховання: теорія і методологія. Київ : ІСДО, 2015. 80 с.
2. Актуальні проблеми формування національної самосвідомості під час навчання у вищих навчальних закладах : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (Донецьк, 9–10 листоп. 2007 р.). Донецьк, 2017. 256 с.